

Lietuva!

Nuo Tavo pirmojo vardo paminėjimo praėjo 1012 metų. Kokia Tu paslaptinga ir kiek Tu slepi savyje. Laikai didžiausias didvyrių paslaptis, niekam jų nesakai. Kiek Tu daug visko matei: ir meilę, ir skausmą, ir pyktį, ir baisų karą, tačiau išlikai savimi. Išsaugojai tai, kas mums – lietuviams brangiausia – kalbą ir tautosaką. Išsaugojai ir istoriją, kuria galime didžiuotis. Tu mus užauginai, apsupai meile net tada, kai kiti bandė mus palaužti, okupuoti, Tu mus apsaugojai, pridengei didžiu savo skydu ir laukei, kol neramumai praeis. Ir kai Tu buvai pavogta, iš žemėlapiu ištrinta, tikėjai, slapta brandinai savo idėją, o kai metas atėjo, Tu išsiveržei kaip ugnikalnio lavina. Mes tapome laisva tauta, bet džiaugsmas truko neilgai, kai per slenkstį ir vėl pasibeldė kiti, bandydami tave sužeisti. Jau tada ginti Tavęs stoji Tavo vaikai. Kokia Tu garbinga ir išdidi, ir kokie mes Tau esame dėkingi už viską, ką mums davei. Na, ir štai jau 103 metus Tu esi nepriklausoma valstybė!

Brangi Lietuva, linkiu Tau būti ir augti toliau kaip vienai iš ištvermingiausių valstybių. Būk graži, išlik žalia, saugok mus, o mes apsaugosime Tave. Tu esi nuostabi, išlik tokia ir saugok didžiūną paslaptis, niekam jų neišduok. Gražios Nepriklausomybės atkūrimo šventės!

Laura Katkauskaitė 1 kl.

